

[Hans Hækkerup.]

de meget vel kan afholdes af dette meget rige firma, og jeg kan ikke rigtig se, hvorfor man netop fra kommunistisk side skulle være så interesseret i at beskytte W. T. K.s økonomiske interesser. Det med revisionen kan nemlig ikke være afgørende. Skulle W. T. K. endelig selv have afholdt omkostningerne, havde firmaet nok fundet på at lade regningen revidere.

Det ærede medlem hentydede i sin tale et sted til mødet i prisdirektoratet, og navnlig til referatet deraf knytter der sig noget af ganske særlig interesse, noget mystisk, som jeg tror det ærede medlem kunne hjælpe os med at opklare. Dette referat blev fremsendt til statsadvokat Carl Madsen, som på fuld korrekt måde forelagde det for Bøytler, men derefter gjorde statsadvokaten ikke mere, han rykkede ikke for det. Nu har Bøytler ganske vist hævdet, at de herrer senere mundligt blev enige om at lade sagen ligge. Det kan vi godt være enige om lyder ikke særlig sandsynligt, når henses til den uhyre vægt, man senere har lagt på det, men dette referat bliver aldrig forelagt for rigsadvokaten, endsige justitsministeriet, medens det derimod havner hos „Land og Folk“. Det forekommer mig lidet betryggende, at et internt dokument, man tillægger så megen vægt, kan afstedkomme på denne måde og have på et i denne forbindelse så odøst sted som redaktionen af „Land og Folk“.

Jeg vil gerne sammenfatte min opfattelse af alt dette derhen, at jeg egentlig ikke synes, at det ærede medlem hr. Aksel Larsen, således som debatten har formet sig, har ret meget mere at rumle med. Han påtager sig en aldeles uløselig opgave, hvis han tror, at det kan lykkes for ham i offentlighedens øjne at fremstille redaktør Houmann som en martyr. Redaktør Houmann er dømt for bagvaskelse, og jeg tror for mit vedkommende ikke, at en behandling ved Højesteret ændrer ved denne kendsgerning. Hvad W. T. K.-sagen angår, finder den sin endelige afgørelse i revisionsudvalget, hvor vi for år siden vidste den måtte ende.

Thisted Knudsen: Jeg skal ikke gøre mange bemærkninger om denne sag, men der er under forhandlingerne her i tinget gentagne gange blevet spurgt om, hvad der berettiger det ærede medlem hr. Aksel Larsen til at rejse den påny på et så bredt grundlag, som han i virkeligheden har rejst den. Det ærede medlem hr. Aksel Larsen henviser til de domme, der er over-

gået chefredaktør Børge Houmann for ærefornærmende udtalelser mod rigsadvokaten og hans forhold under sagens behandling. Det forekommer mig, at netop disse domme ikke styrker det ærede medlem hr. Aksel Larsens angreb i realiteten, men derimod svækker dem alvorligt, faktisk har slået benene bort under de angreb, som nu har stået på så længe. Jeg skal være den første til at erkende, at dommen finder anledning til at sætte fingeren på to forhold vedrørende rigsadvokatens adfærd i sagen, men den højtærede justitsminister har allerede omhyggeligt gjort rede for disse forhold og har draget den konklusion, at det passerede ikke giver anledning til reaktion overfor rigsadvokaten. Det er selvfølgelig beklageligt, at dommen kan kritisere rigsadvokatens dispositioner, men det vedrører ikke sagens realitet, kun formaliteterne, og det, der efter min opfattelse må være det afgørende, er den konklusion, som landsretten er kommet til: at det ved bevisførelsen findes godtgjort, at der ikke ved rigsadvokatens behandling af sagen har gjort sig uredkommende hensyn gældende. Dette må efter min opfattelse være det afgørende, når man vil bedømme den sag, og det forekommer mig, at det ærede medlem hr. Aksel Larsen i sine lange redegørelser ikke har formået at fremdrage noget, der kan ændre dette slutresultat, som landsretsdommen fik. Jeg skal takke den højtærede justitsminister for de redegørelser, som er givet, og på mit partis vegne skal jeg tiltræde dem uden forbehold.

Thestrup: Jeg vil gerne takke den højtærede justitsminister for den udførlige besvarelse af den stillede forespørgsel og for den udførlige besvarelse af det indlæg, der er kommet fra det ærede medlem hr. Aksel Larsen. Jeg kan ganske tiltræde det resultat, som den højtærede justitsminister kom til, at det, der er dokumenteret i de to domme, det her drejer sig om, nemlig de to formelle og efter min opfattelse også betydningsløse fejltagelser fra rigsadvokatens side, for det første vedrørende deponeringen af sikkerhed for omkostningerne og for det andet vedrørende kvitteringerne for a conto-betalingerne, ikke giver justitsministeren anledning til yderligere reaktion overfor rigsadvokaten.

Justitsministeren (Helga Pedersen): De bemærkningerne, det ærede medlem hr. Aksel Larsen kom med i tilknytning til mine bemærkninger i dag, giver mig ikke